

Народився 28 серпня 1920 р. у м. Богучар Воронежської області (Росія). У 1942 р. закінчив Воронежський університет. Брав участь у Другій світовій війні.

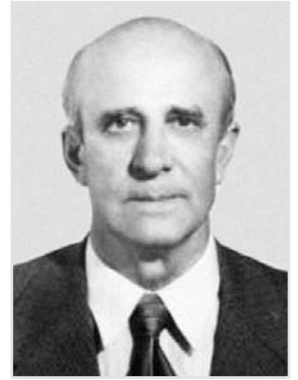
З 1946 р. В. В. Глушко обіймав посади геолога, начальника партії, головного геолога у тресті «Укрнафтогазрозвідка», досліджуючи геологію та нафтогазоносність західних областей України.

У 1953 р. захистив кандидатську, а в 1965 р. — докторську дисертацію.

З 1953 р. Василь Васильович працював науковим співробітником, через два роки став заступником директора, а в 1965–1979 рр. — директором УкрНДГРІ. Упродовж майже 20 років був професором геологічного факультету Львівського державного університету ім. І. Франка.

В. В. Глушко — автор близько 300 наукових праць, співавтор і редактор кількох колективних монографій: «Геология нефтяных и газовых месторождений Украины», «Геологическое строение и горючие ископаемые Украинских Карпат», «Обоснование направлений поисков нефти и газа в глубокозалегающих горизонтах Украинских Карпат», «Фосфорити заходу України», «Геодинамика Карпат», «Литосфера Центральной и Восточной Европы», «Молодые платформы и Альпийский складчатый пояс», «Тектоника и нефтегазоносность Карпат и прилегающих прогибов», багатотомна колективна праця «Тектонічні карти як основа геологічного вивчення надр України» тощо.

Під керівництвом Василя Васильовича були складені оригінальні оглядові, середньомасштабні та детальні геологічні, тектонічні, літолого-палеогеографічні карти і карти перспектив нафтогазоносності України та сусідніх карпато-балканських країн. Так до з'їзду Карпато-Балканської геологічної асоціації у 1977 р. з його ініціативи видано першу «Геологическую карту Украинских Карпат

Глушко Василь Васильович

Доктор геолого-мінералогічних наук, член-кореспондент НАНУ, академік УНГА, фахівець у галузі геології Карпат

і прилегаючих прогибів масштаба 1:200000», а також підготовлено колективні «Матеріали по направленію геологоразведочных работ на нефть и газ в Карпатском регионе», «Тектоническая карта Украинских Карпат масштаба 1:200000».

Упродовж 1970–1974 рр. В. В. Глушко керував роботою радянських фахівців із нафти й газу у НДР. Тривалий час перебував у відрядженнях у Болгарії, Угорщині, Польщі, Чехословаччині, Румунії, Марокко, Данії. Нагороджений урядовими вітчизняними нагородами, орденом «За заслуги перед НДР», медаллю ім. С. Бубнова. Науковець був почесним доктором Фрайберзької гірничої академії, постійним членом тектонічної комісії Карпато-Балканської геологічної асоціації, головою Львівського обласного науково-технічного товариства, президентом Львівського геологічного товариства, головою редакційної ради УкрНДГРІ.

Заслужений геолог, член-кореспондент НАН України. Лауреат державних премій України в галузі науки і техніки.

Помер 24 серпня 1998 р.

Народилася 17 грудня 1954 р. у с. Бунковичі Старосамбірського району Львівської області.

У 1980 р. закінчила ІФІНГ (спеціальність «Геофізичні методи пошуків та розвідки корисних копалин») та почала працювати в ЗУГРЕ. Тут пройшла шлях від інженера-геофізика до головного геофізика (з 2007 р.). Володимира Гневуш була відповідальним виконавцем і автором більше 65 проєктів та звітів сейсморозвідувальних робіт МСТГ, регіональних сейсмічних досліджень у Карпатській НГП, геолого-тематичних розвідок, паспортної документації на виявлених об'єктах у всіх тектонічних зонах Карпатської НГП

У 2003 р. вона вперше запропонувала під час виконання пошукових сейсморозвідувальних робіт у складних геоморфологічних умовах Бориславсько-Покутської зони застосовувати шпурові заряди в ролі вибухових джерел збудження пружних коливань (раніше для цього використовували поодинокі свердловини). Так з'явилася можливість витримати високу кратність спостережень у складному (в геоморфологічному плані) районі робіт, а їх групування дозволило послабити хвилі-завади — поверхневу та звукову. Завдяки цьому було запропоновано відпрацювати профілі в Бориславсько-Покутській зоні методикою 18-, 20-, 30-кратного поздовжнього профілювання, в результаті чого доведено, що застосування більш досконалих прийомів польових спостережень є запорукою суттєвого підвищення якості первинної сейсмічної інформації, отримання об'єктивної інформації про геологічну будову, яка є надійною основою для реального геологічного моделювання нафтогазоперспективних об'єктів.

За безпосередньою участю В. В. Гневуш відкрито Північно-Заріччянське, Старо-Богородчанське газові родовища. На останньому протягом 2005–2008 рр. отримано промислові

Гневуш Володимира Володимирівна

Інженер-геофізик, член-кореспондент УНГА, фахівець у сфері геофізики, пошуків і розвідки нафтових та газових родовищ

припливи газу при коефіцієнті успішності 100%. Внаслідок буріння свердловин 3, 4, 8 Старо-Богородчани підраховані та затверджені в ДКЗ України запаси газу за промисловими категоріями, завдяки чому родовище введено у промислову розробку і збільшено ресурсну базу Західного регіону.

В 2006 р. Володимира Володимирівна закінчила аспірантуру при кафедрі польової нафтогазової геофізики ІФНТУНГУ та певний час працювала на посаді доцента (за сумісництвом).

Вона бере активну участь у науково-практичних конференціях, опублікувала у фахових виданнях 16 наукових праць, присвячених оцінці ефективності сейсморозвідки в Бориславсько-Покутській зоні, розробці технологічних та методичних удосконалень сейсмічних досліджень у Західному регіоні, закономірностям зміни швидкостей пружних хвиль у розрізі Передкарпатського прогину.

Нагороджена почесними грамотами, медаллю ім. В. І. Лучицького. Їй також присвоєно звання «Почесний розвідник надр».